

INSTANȚA CONSTITUENȚĂ
Președinte : RODICA BILIE
Judecător : MONICA NICULESCU
Judecător : DELIA MARUSCIAC
Grefier : EMESE KERTESZ

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamanta SC SRL împotriva sentinței civile nr. 74 din 19.10.2006, pronunțată în dosarul nr. 2143/112/2006 al Tribunalului Bistrița Năsăud, în contradictoriu cu părâta-intimată **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BISTRITA NĂSĂUD**, cu obiect anularea Deciziei nr. 59 din 29.12.2005 și a procesului verbal de control nr. 6158/S din 4.05.2005, pe calea contenciosului fiscal.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, părțile sunt lipsă și la a doua strigare a cauzei.

Procedura de citare este îndeplinită.

Recursul este legal timbrat cu 2 lei taxă judiciară și 0,5 lei timbru judiciar.

S-a făcut referatul cauzei, după care se constată că, prin întâmpinarea înregistrată la 12.02.2007, părâta-intimată solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței ca fiind temeinică și legală, precum și judecarea lui în condițiile art. 242 alin. 2 Cod procedură civilă.

Curtea de apel, după deliberare, în lipsa vreunei cereri prealabile a părților, apreciază că la dosar există suficiente probe, cauza se află în stare de judecată, în temeiul art. 150 Cod procedură civilă declară închise dezbatările și rămâne în pronunțare.

C U R T E A :

Prin sentință civilă nr. 74 din 19.10.2006 pronunțată de Tribunalul Bistrița Năsăud a fost respinsă acțiunea în contencios administrativ și fiscal formulată de către reclamanta S.C. [REDACTAT] S.R.L., în contradictoriu cu părâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRITA-NĂSĂUD**.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat legalitatea actelor administrativ fiscale atacate reprezentând taxe vamale stabilite ulterior în condițiile H.G. nr. 728/2001.

Cu privire la starea de fapt, instanța de fond a apreciat că a fost corect reținută în cadrul acțiunii și al întâmpinării, ea rezultând și din documentele administrative în dosarul nr. 55/2005 al D.G.F.P. Bistrița-Năsăud.

~~efectuarea unei perize contabile~~

S-a mai arătat că nu administratorul actual a angajat răspunderea persoanei juridice pentru faptele reținute în procesul-verbal de control și nici nu au putut fi cunoscute de către acesta din urmă atât timp cât prin acul de predare-primire nu au fost menționate și nici nu au rezultat din evidențele contabile și de gestiune primite odată cu cesiunea.

S-a apreciat că răspunderea actualului administrator cât și răspunderea persoanei juridice pe care o reprezintă poate exista numai cu privire la propriile fapte și a celor pe care le-a preluat prin actul de predare-primire la cesiune și care rezultă din actele de gestiune ale firmei.

În continuarea motivării recursului reclamantul a susținut incidenta în speță a disp. art. 35 din Decretul nr. 31/1954 în baza cărora răspunderea persoanei juridice și implicit a administratorului poate avea loc doar în situația în care cu ocazia predării-primirii patrimoniului și gestiunii, actele sau faptele imputabile se găsesc în actele de predare-primire.

Părâta, D.G.F.P. Bistrița-Năsăud s-a opus admiterii recursului, susținând legalitatea și temeinicia hotărârii pronunțate de către instanța de fond (f. 10).

Analizând recursul formulat în baza motivelor formulate precum și în considerarea disp. art. 306 alin. 2 raportat la art. 304¹ C.pr.civ., Curtea I-a apreciat ca fiind parțial fondat din următoarele considerente.

Răspunderea fiscală, de natură patrimonială, a fost stabilită, în speță, în sarcina persoanei juridice. Acest aspect rezultă cu certitudine din cuprinsul procesului-verbal de control care are natura unui act administrativ-fiscal.

Debitor în cadrul raportului juridic de drept fiscal în raport cu autoritatea publică cu competențe în domeniu, respectiv Agentia Națională de Administrare Fiscală prin reprezentanții săi cu personalitate juridică din teritoriu, este persoana juridică și nu administratorul acesteia.

Încălcarea normei fiscale s-a realizat prin conduită culpabilă a administratorului societății comerciale existent în funcție la data desfășurării activității culabile, respectiv la data la care societatea nu a mai desfășurat activitate în zona defavorizată.

Din prisma disp. Legii nr. 31/1990 voința persoanei juridice este exprimată de către asociați și pusă în practică prin actele omisive sau comisive ale administratorilor numiți.

În condițiile același act normativ, în raporturile dintre asociați și administratorul numit sau ales există reguli de răspundere specifice contractului de mandat.

Răspunderea însă în materia dreptului fiscal aparține persoanei juridice ca subiect distinct de drept, atât față de persoana asociaților cât și de cea a administratorului numit sau ales.

Schimbarea asociaților sau chiar numai a administratorului nu duce la

În urma obiectării de plată a creanțelor vamale, la comisariile verbașe și a examele vamale, adăugată calculate de la data de 28.01.2002, datea la care societatea comercială a declarat și înregistrat declarația vamală de import nr. 784/28.01.2002, aferentă importului mașinii de prelucrat lemn introdusă în țară în regim vamal preferențial, generat de existența certificatului de investitor în zonă dezvoltată. Accesoriile generale de la data de 28.01.2002 – 26.04.2005 inclusiv, în considerarea disp. art. 102 și 120 din O.G. nr. 92/2003, art. 13 din O.G. nr. 11/1996 și art. 12 și 13 din O.G. nr. 61/2002.

Referitor la temeiul juridic al răspunderii pentru datoria vamală propriu-zisă, Curtea constată că art. 17 lit. a din H.G. nr. 728/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea O.U.G. nr. 24/1998 nu prevăd dispoziții care să permită calculul retroactiv al accesoriilor datoriei vamale.

În această situație, până la momentul abrogării ei, ar fi fost incidente disp. art. 61 alin. 3 din Legea privind Codul vamal al României unde se arată: „când controlul vamal ulterior constată că s-au încălcă reglementări vamale aplicate, datorită unor date cuprinse în declarația vamală, autoritatea vamală, după determinarea taxelor vamale cuvenite, ia măsuri de încasare, respectiv de restituire a acestora”. În situația în care se constată că există taxă vamală de achitat, această împrejurare se comunică titularului operațiunii comerciale care are obligația de a achita taxa vamală datorată în termen de 7 zile de la data comunicării. Depășirea acestui termen de scadență atrage obligația de plată a unor majorări de întârziere aferente diferenței stabilite.

Acest text legal a fost abrogat prin pct. 144 din Legea nr. 174/2004 pentru modificarea Codului de procedură fiscală, intrată în vigoare la data de 28 mai 2004, conform art. 78 din Constituție.

La momentul intocmirii actului constatator și deci de stabilire a obligației vamale, respectiv 4.05.2005, acest text legal nu mai era în vigoare, ci a fost înlocuit de dispozițiile Codului de pr. fiscală referitoare la termenele de scadență ale obligațiilor fiscale restante.

Astfel, potrivit art. 1 alin. 2 C. pr. fiscală și creanțele vamale intră în sfera de aplicare a dispozițiilor acestui act normativ, iar potrivit art. 108 al. 1 C.pr.fiscală, în forma și numerotarea în vigoare la data actului de control, termenul de plată a unei creanțe fiscale este cel de la data expirării termenelor prevăzute de C.pr.fiscală sau de alte legi care le reglementează.

De asemenea, potrivit art. 108 alin. 2 C.pr.fiscală, în forma de la aceeași dată, pentru diferențele de obligații fiscale principale, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel: „a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1 – 15 din lună termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare; și b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16 – 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare”.

În mod greșit deci organul constatator a procedat la stabilirea cu caracter retroactiv a accesoriilor la datoria vamală stabilită pe intervalul cuprins între data importului și o dată ulterioară intocmirii procesului-verbal de control, în condițiile în

În acest text, documentul e urmărit și el să aibă drept de răbdare în ceea ce privește exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor sale. Acestea sunt actele persoanei juridice în sensul că se arată în ARTICOLUL 35. Persoana juridica își exercită drepturile și își îndeplinește obligațiile prin organele sale. Acestea sunt actele persoanei juridice însăși. Faptele ilicite sau săvârșite de organele sale obligă însăși persoana juridică, dacă au fost îndeplinite cu prilejul exercitării funcției lor. Faptele ilicite atrag și răspunderea personală a celui ce le-a săvârșit, atât fata de persoana juridică, cât și fata de cel al treilea."

Cea mai mare parte a acestui text legal este în concordanță cu cele reținute și de către Curte sub aspectul răspunderii juridice a persoanei juridice în raporturile sale de drept fiscal cu autoritatea publică competentă. Ultima frază a acestui text legal nu poate duce însă la concluzia susținută de către reclamant sub aspectul obligațiilor de plată a unor taxe datorate de către o persoană juridică către bugetul de stat.

Astfel, în speță titularul operațiunii de import în regim preferențial a fost persoana juridică și nu administratorul din acel moment. De asemenea titularul Certificatului de investitor în zonă defavorizată a fost tot persoana juridică și nu una fizică.

Cu privire la acest aspect O.U.G. nr. 24 /1998, privind regimul zonelor defavorizate, la art. 6 prevede: „(1) Societățile comerciale cu capital majoritar privat, persoane juridice române, precum și întreprinzătorii particulari sau asociațiile familiale, autorizate conform Decretului-lege nr. 54/1990 , privind organizarea și desfășurarea unor activități economice pe baza liberei inițiative, care își au sediul și își desfășoară activitatea în zona defavorizată, beneficiază pentru investițiile noi create de următoarele facilități:... b) scutirea de la plata taxelor vamale pentru materiile prime și componente importate, necesare în vederea realizării producției proprii în zonă, cu excepția importului de materii prime pentru producția, prelucrarea și conservarea cărnii;” iar potrivit art. 17 lit. a) din Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței de Urgenta a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, aprobate prin H.G. Nr. 728/2001, prevede: „ Art. 17 : Agentia pentru dezvoltare regionala va retrage certificatul de investitor în zona defavorizată, cu avizul consiliului pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competență teritorială intră zona defavorizată, și va solicita organelor abilitate prin lege recuperarea contravalorii facilităților atunci când beneficiarul acestora se află în una dintre următoarele situații: a) nu mai îndeplinește condițiile în baza cărora a obținut certificatul de investitor în zona defavorizată;”

Pentru identificarea corectă a debitorului datoriei vamale sunt incidente disp. art. 144 al. 3 din Legea nr. 141/1997, în vigoare la data întocmirii actului de control unde se arată că : „(3) Debitorul este titularul depozitului necesar cu caracter temporar sau al regimului vamal sub care a fost plasată marfa.” . potrivit art. 144 al. 1) lit. b) din același act normativ : „(1) Datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri: a)...; b) neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite, în parte, recursul declarat de S.C. „**S.R.L.**” împotriva sentinței civile nr. 74 din 19.10.2006, pronunțată în dosarul nr. 2143/112/2006 al Tribunalului Bistrița-Năsăud, pe care o modifică în sensul admiterii în parte a acțiunii reclamantei, după cum urmează :

Anulează parțial decizia nr. 59/2005 a **DIRECȚIEI GENERALE A FINANȚELOR PUBLICE BISTRITA-NĂSAUD** precum și procesul-verbal de control nr. 6.58/S/04.05.2005, în sensul exonerării reclamantei de obligația de plată a dobânzilor și penalităților în sumă totală de 14.923 lei.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică din 23 februarie 2007.

PREȘEDINTE,
RODICA FILIP

JUDECĂTORI,
MONICA NICULESCU DELIA MARUSCIAC

GREFIER,
KERTESZ EMESZ

